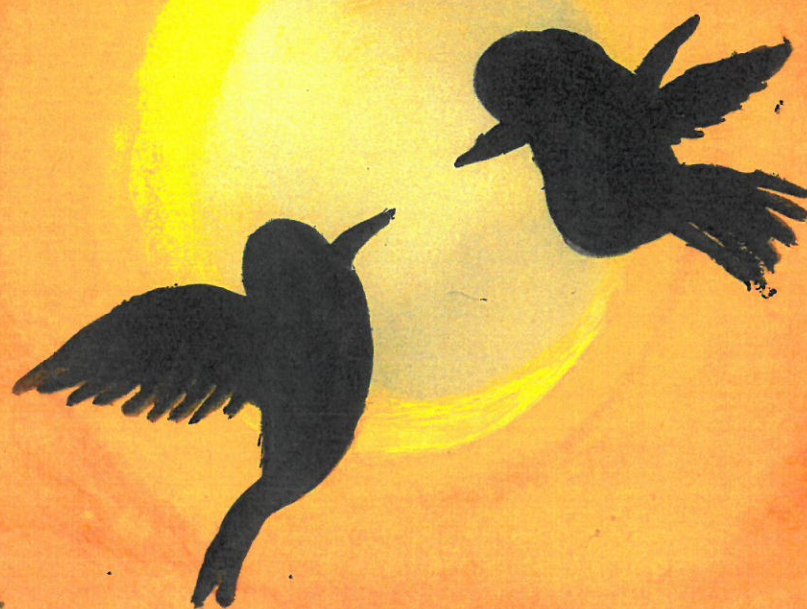

Vydala:
 ZŠ a MŠ Emy Destinnové
 nám. Svobody 3/ 930
 Praha 6, 160 00
 školní rok
 2021/ 22

Flying Moving

17

Dobročinný prodej muffinů a dalších dobrot

zP RáVY

Ve středu 23.3. 2022 proběhl v hlavní budově naší školy během velké přestávky dobročinný prodej muffinů a dalších dobrot. **Výtěžek z této akce 9 229 Kč byl věnován na podporu dětí z Ukrajiny.**

S nápadem přišla naše paní učitelka, ale na přípravách a na pečení jsme se podíleli všichni, celá naše třída. Dokonce se zapojili i někteří rodiče, kteří buď pořídili nějaké suroviny na pečení nebo doma sami něco napekli. Při samotném pečení jsme se všichni vměstnali do školní kuchyňky, která je jen o něco málo větší než toalety, ale o to víc jsme si to užili. Každý měl svůj úkol: někdo připravoval krém, jiný jím zase zdobil muffiny, někteří připravovali lízátka, jiní je polévali čokoládou... Komu se nechtělo do pečení, vyráběl papírové vlaječky Ukrajiny, kterými jsme vytvořené muffiny zdobili. S vlaječkami a celkovou výzdobou nám **velmi pomohla třída 6.D**, za což jim děkujeme. Samotný prodej byl trochu chaotický, všude byla spousta lidí, ale i tak jsme to zvládli. Byla to rozhodně dobrá zkušenost a naučili jsme se u toho něco nového. Také bylo hezké vidět, kolik lidí chtělo přispět na dobrou věc. Dokonce k nám někteří přišli, koupili si něco malého a zaplatili velkou papírovkou s tím, že nechtějí vrátit zpátky. I když jsme to celé nedělali jen kvůli penězům, velmi nás těšilo, že se vybralo tolik peněz a že se akce vyvedla. **Třída 6. A**

Školní PARLAMENT

Dvakrát do měsíce se v knihovně školy konají **schůzky ŽÁKOVSKÉHO PARLAMENTU**, kterého se účastní zástupci všech tříd z hlavní budovy. Na těchto setkáních mají třídy možnost prostřednictvím svých zástupců prosadit nápady a návrhy na vylepšení prostředí i chodu školy a této šance také hojně využívají.

Naposledy například z parlamentu vzešel nápad na **automat se školními pomůckami**, který se líbil i vedení školy. Nakonec se do školy opravdu pořídil, umístěn je v přízemí vedle automatů na pití.

Členové parlamentu se snaží život ve škole zpestřit i **různými tematickými dny**. Na konci února proběhla soutěž o nejlepší masopustní masku a brzy chystáme další podobné akce. Postupně také vzniká **nové školní logo s maskotem**, které plánuje parlament zařadit na potisk mikin, triček a dalšího oblečení, které bude v dohledné době k mání.

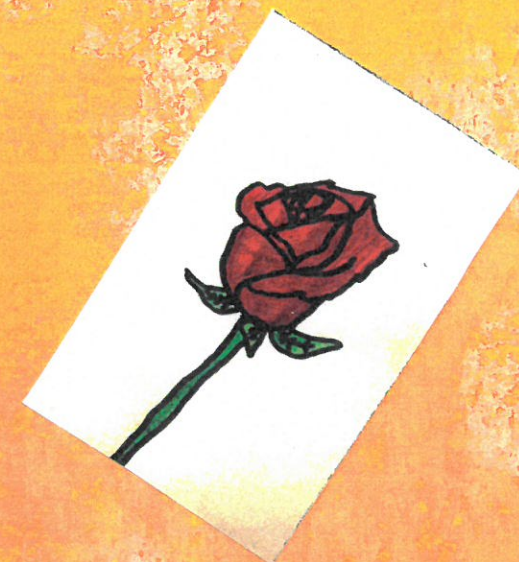
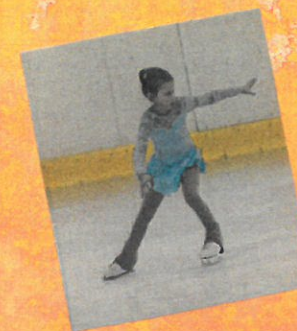
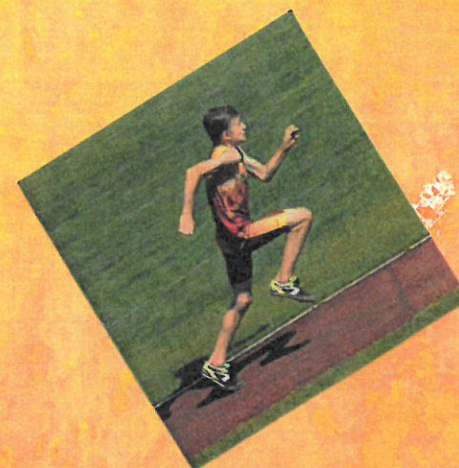
Aktuálně pracujeme na **projektu „Péběčko“**, což je celoškolní projekt participativního rozpočtování. Zde budou mít děti příležitost vytvořit svůj vlastní návrh, jak zlepšit prostředí a atmosféru školy. O návrzích se bude hlasovat a vítězný projekt se dočká realizace. *Mgr. Michaela Tomanová*

7. 3. 2022 v obvodním kole Olympiády v německém jazyce, které se konalo v ZŠ Pod Marjánkou, získal Tadeáš Rákosník ze 7. A 3. místo a Imrich Percháč z 9. A 1. místo.

25. 3. 2022 se v naší škole konalo obvodní kolo Olympiády v anglickém jazyce.

V silné konkurenci vítězů školních kol z Prahy 6 se žákům naší školy velmi dařilo. **Cristina Čumbová ze 7. C získala 1. místo v kategorii IA – 6. a 7. třídy a Patrik Růžička z 9. C získal 1. místo v kategorii IIB – 8. a 9. třídy.**

Vážení a milí čtenáři,
přejeme Vám
obohacující a zábavné čtení
tohoto 7. čísla *Eminých novin*,
zaměřeného nejen na sport ...
Redakční tým

Rozhovor

ZÍDKA ŠKOLNÍHO HŘIŠTĚ

Na sprejování opěrné zídky nového školního hřiště v Rooseveltově ulici pracovali v listopadu 2021 žáci ze dvou osmých tříd - 8.A a 8.D, kteří projevíli zájem, byli vybráni, poslali návrhy a byli ochotni se na tvorbu připravit.

Kde jste hledali inspiraci?

Nehledala, baví mě kreslit vtipné strašidelné kytky. *Markéta Nováková, 8. A*
 Ze hry Plantus Zombie a z jiných obrázků z dětství. *Viktorie Jilková, 8. D*
 První zájem o graffity jsem našel u filmu Gympl od pana režiséra Vorla, ale inspiraci pro tuto akci jsem vymyslel. *Martin Zemánek, 8. A*

Dělali jste si nějakou přípravu?

Ano, na papír jsme měli kreslit květiny, které jsme pak sprejovali na zeď. *Markéta Nováková, 8. A*

Měli jsme si vše nejdříve načrtnout a potom jsme si vše ještě předkreslili na zeď. *Viktorie Jilková, 8. D*

Doma jsem to poměrně dlouho promýšlel, jak to dělat, aby to nebylo na poprvé moc náročné, tak i to, co vůbec chci nakreslit, ale nakonec se nám to vše moc povedlo, víc než jsem čekal. *Martin Zemánek, 8. A*

Kolik vás dělalo malbu dohromady?

Bylo nás tam 8 a každý dělal 3 květiny, kromě tří lidí, paní učitelka taky sprejovala. *Markéta Nováková, 8. A*

Pracovalo nás na malbě celkově 7 lidí + paní učitelka Klára Efferbergerová. *Viktorie Jilková, 8. D*

Bylo nás 7 a s učitelkou 8. *Martin Zemánek, 8. A*

Bude se malovat celá stěna hřiště?

To nevím, ale bylo by to hezký, mohly by tam i ostatní děti sprejovat. *Markéta Nováková, 8. A*

Měla by se malovat celá, ale to už nebudem dělat my. *Viktorie Jilková, 8. D*

Myslím, že ano, ale to budou dělat nejspíš zase jiné školy z Prahy 6.

Martin Zemánek, 8. A

Jak dlouho trvá malba jednoho obrázku?

Záleží na tom, jak to umíte a co sprejujete. Mně květiny zabraly 15 minut určitě. *Markéta Nováková, 8. A*

My jsme si každý maloval svůj obraz a potom jsme to všechno propojili, ale jeden trval asi hodinu. *Viktorie Jilková, 8. D*

Záleží na rozměru, ale odhadem nám každý zabral tak cca 25 – 35 minut. *Martin Zemánek, 8. A*

Měli jste dané téma, nebo to bylo na vašem výběru?

Ano, měli jsme téma květiny, ale mohli jsme tam mít i broučky nebo něco. *Markéta Nováková, 8. A*

Měli, dali jsme si téma květiny. *Viktorie Jilková, 8. D*

Všichni jsme měli stejné téma rostliny a myslím, že je dobře, že jsme měli všichni stejné téma, protožeby to bylo přepřácaný, a nemuselo by to vypadat tak dobře. *Martin Zemánek, 8. A*

Chtěl by se někdo z vás věnovat kreslení/ sprejování nadále?

Asi ne, ale byl to skvělý zážitek. S paní učitelkou jsme si domluvili, že půjdeme někde legálně sprejovat. *Markéta Nováková, 8. A*

Jako koníček klidně, ale že bych chtěla na nějakou střední nebo vysokou školu zaměřenou na toto umění, nad tím jsem ještě neuvažovala. *Viktorie Jilková, 8. D*

Já určitě přemýšlím nad tím, že půjdu na uměleckou školu. *Martin Zemánek, 8. A*

Anna Sekerka, 3. C

Návrhy: *Markéta Nováková*

Petr Váňa

Vzorník různých trysek

Jan Hladík, Petr Váňa, Kryštof Černý, Martin Zemánek, Viktorie Jilková, Markéta Nováková, Tomáš Hykel

Podle slov paní učitelky Kláry Efferbergerové: „Pracovali všichni na plný plyn. Museli se popasovat i s donesením všeho na místo, stejně tak s likvidací a úklidem. Naučili se rozeznávat různé trysky a podle toho je vyměňovat. Ony také v té zimě ty trysky dělaly neplechty. Děti překonaly zimu (a že jim byla po těch několika hodinách pořádná) a dokončily práci na čas, ač jsme nikdo nevěřili, že to za daných podmínek půjde. Bylo to obtížné. Pro děti to byla nová zkušenost, měli jsme možnost mluvit o tom, jaký je rozdíl v domluvené tvorbě nebo nácviku na tzv. "legálu" a v nevyžádaném ničení cizího majetku s fixou a sprejem. Kluci z 8.A byli úžasní, vzali to vážně, koupili si spreje, zjišťovali, kde je "legál" ...“

ODE ZDI KE ZDI

Tady je jejich první samostatná práce sprejem.

Příběhy našich sousedů

V letošním školním roce jsme se opět zapojili do vzdělávacího projektu neziskové organizace Post Bellum. Nadšená pětice zákyň z 8. a 9. ročníku si vyzkoušela dokumentaristickou práci se vzpomínkami pamětníka.

Na projektu Příběhy našich sousedů jsme začaly pracovat v říjnu 2021. Nejdříve jsme si zjistily informace o panu prof. Tomáši Pačesovi, abychom následně mohly vytvořit vhodné otázky k osobnímu rozhovoru.

Prof. Tomáše Pačese, uznávaného hydrogeologa, divadelníka a ilegálního skauta, jsme navštívily osobně a v milé atmosféře jeho útulného domova jsme nahrály rozhovor. Bohužel jsme se kvůli pandemické situaci nesetkali všichni. Od prosince jsme zpracovávaly scénář k rozhlasové reportáži, který nám dal hodně zabrat, protože všechny informace o životě našeho pamětníka byly moc zajímavé.

Závěrečná slavnostní prezentace Příběhů našich sousedů proběhla 9. 3. 2022 v secesním sále restaurace Na Marjance. Pracovat na projektu nás bavilo, moc jsme si to užily, naučily jsme spolupracovat a získaly plno nových zkušeností.

zprava: Nikola Fábry, Barbora Krejčí, Marie Jeřábková, Prof. Tomáš Pačes, Lada Stašková, Sophie Dudaško, Mgr. Magdaléna Kafková

Ukázka ze scénáře k rozhlasové reportáži:

Pan Tomáš Pačes se narodil v rodině lékaře v Praze těsně před 2. světovou válkou. Svě mládí prožil v Nuslích, kde dříve místo Nuselského mostu byly hradby, na kterých probíhaly nebezpečné boje mezi vinohradskými, nuselskými a pankráckými kluky.

„My jsme po nich házeli dlaždičky a oni po nás stříleli prakem.“

Celým životem ho provází skauting.

„Můj spolužák mě vzal do skauta, začal jsem chodit na skautské výlety, každý víkend se chodilo.“

Pan Pačes se postihu za ilegální skauting nebál. Jejich zkušený vedoucí, přezdívkou Brat'ka, dával klukům jednu důležitou radu.

„Kluci s tím skautingem neblbněte, hlavní je výchova těch mladých kluků a ten skautský život. Jestli se to jmenuje skauting nebo ne, to už je jedno. Takže on nás varoval. My jsme strach neměli a byli jsme často nerozumní.“

Po základní škole nemohl jít studovat, protože jeho rodina byla proti komunistickému režimu. Dostal místo toho umístěnku do dolů.

„Tatínek měl známého šoféra, který řídil auto pro nějakého komunistického papaláše. Tatínek si mu postěžoval, že nemůžu jít do školy a jestli by se za mě nějak nepřimluvil, jestli by to nějak nemohl zařídit s tím člověkem. A jemu se to doopravdy podařilo.“ Tomáš začal studovat na geologické průmyslovce. (kráceno)

Projektový tým: Nikola Fábry, Barbora Krejčí, Marie Jeřábková, Lada Stašková, Sophie Dudaško pod vedením Mgr. Magdalény Kafkové

Nová vedoucí naší školní jídelny

paní Gabriela Colakidi

ochotně a ráda odpověděla na naše otázky:

Školní jídelna

Jak dlouho pracujete v naší škole? Letí to, už je to 14 let.

Co všechno musíte jako vedoucí školní jídelny zvládnout? Vidíme Vás v kanceláři, v jídelně, ale i v kuchyni.....

Moje práce je opravdu pestrá, většinou se pohybuji mezi kanceláří a kuchyní, ale někdy se stane, že je potřeba zaskočit i při výdeji obědů.

K jakým změnám došlo v poslední době? Všimli jste si nových sympatických usměvavých tváří, trochu nových jídel, receptur....

Ano, je to tak, do kuchařského týmu přibýly dvě sympatické posily a to Míla a Martin, se kterými se děti vidí každý den při výdeji obědů. Dále se kolektiv rozrostl o Jarku, Kamila a Ivetu, které se starají o to, aby byl vždy dostatek čistých skleniček, příborů, táců a strážníci měli co pít. A poslední nové posily do týmu – Kačky - jste si určitě všichni všimli, protože je s vámi každý den ve školní jídelně a pomáhá žákům/strážníkům, když si zapomenou čip nebo nemají objednané jídlo.

Jsem ráda, že jste zmínila nová jídla (receptury), znamená to pro mě, že vedeme kuchyni správným směrem. Snažíme se skloubit moderní vaření s tzv. **Spotřebním košem**, mnohdy to opravdu není lehké, ale největší odměnou je nám pak pochvala nebo fronta na přídavky.

Co byste si do budoucna přála? (Samozřejmě) aby byli strážníci i nadále spokojeni a to myslím, že můžu mluvit za celý tým kuchyně.

Chcete něco vzkázat dětem, rodičům i dospělým strážníkům?

Děti na chuť některým jídlům teprve přijdou, důležité je nebát se a neznámé ochutnat.

Navštívily jsme také kuchyň a zeptaly se tří kuchařů u výdejního pultu: paní Míly, Radany a pana Martina:

Jaká jídla nejraději vaříte?

Nejraději vaříme ty, které mají rádi děti.

Co se vám v naší školní jídelně líbí nejvíce?

Máme zde dobrý kolektiv, který si navzájem pomáhá.

Mrzí vás něco?

Když děti odmítnou jídlo, aniž by ho ochutnaly.

Je to velká škoda. Ochutnat se má vše.

Jaké chování na dětech se vám nejvíce líbí?

Že umí pozdravit, poděkovat a hezky papají.

Eliana Vyhánková, Nela Krausová a Eva Heresová ze 4. A

A jaká jídla z naší školní jídelny mají nejraději učitelé?

Chutná mi téměř vše, nejvíce omáčky s knedlíkem. Domnívám se, že se kvalita i nabídka jídel od září zlepšila. *Ota Bažant, pan ředitel*

Jídla ve školní jídelně mi chutnají skoro všechna. Ráda si objednávám i jídla sladká, která doma tak často nevařím. *Blanka Petrovická*

Telecí řízek, bramborový salát

Řízek a šlejšky se strouhankou *Radka Urbanová*

Losos, bramborová kaše

Jídla mi chutnají, hlavně ty nezdravé. :-)
Jarmila Supeková

Hovězí na česneku, bramborový knedlík

Řízek *Jaroslav Supek*

Gulášová polévka, kulajda, frankfurtská polévka *Luděk Ullík*

Kuře ala kachna s červeným zelím a bramborovými knedlíky, řízek s bramborovou kaší, koprová omáčka s bramborem a vajíčkem, špenát ...

Rýže na různé způsoby: např. s plněnou paprikou a rajskou omáčkou, čína, vepřové na kmíně, rýžový i tvarohový nákyp ... z polévek např. boršč, špenátová, gulášová, hrachová, s játrovými knedlíčky ...

Většina studených talířů i novinky, které jsem zatím ochutnala, ale také saláty a dezerty ...

Vaří tu prostě VÝBORNĚ! *Ilona Krejčí*

Tyto obří kedlubny udivily a rozesmály snad každého - kuchařky, strážníky i rodiče, čekající před školou na své děti. Byly ale velmi šťavnaté, chutné a plné vitamínů! :-)

Proč jste si vybral tělocvik a zeměpis? Byly to Vaše předměty, které jste chtěl učit? (Kateřina Filipovská, Anna Marie Veličková, Eliška Věvodová)

Nutno říct, že jsem se narodil do učitelské rodiny. Táta mě učil celý první stupeň, máma je vychovatelka v družině, obě babičky se pohybovaly ve školství, ale rozhodující vliv měl asi děda, ten byl tělocvikářem, občas mě a brácha brával sebou na fakultu, kde v té době působil. Dodnes si vybavuji specifickou vůni haly, basketbalové míče uskladněné v dřevěných bednách a všudypřítomné studenty. Moc se mi to líbilo. Vášně pro zeměpis jsem zdaleka tak velkou neměl, ale nad jiným předmětem jsem ani neuvažoval.

Jaké jsou Vaše nejoblíbenější sporty? (Mojmír Hašek)

Rád lyžuji, jezdím na kole, běhám a rekreačně hraji volejbal, ale sportovní kariéru jsem prožil jako házenkář, té jsem propadl už jako malý kluk a baví mě dodnes.

Jaký sport Vám jde nejlíp? (Mojmír Hašek)

Měl bych napsat házená, ale myslím, že nejjistější jsem býval ve vytrvalostním běhu, tam mám i několik pěkných umístění v závodech. Piší to v minulém čase, protože od poslední operace kolena jsem v podstatě běhat nebyl.

Je nějaký sport, který Vám vyloženě nejde? (Patrik Růžička, Martin Horony, Mojmír Hašek)

Jednou jsem se ocitl v aerodynamickém tunelu na simulaci volného pádu, bylo to jen na pár minut, určitě by to při dalším pokusu bylo lepší, ale tehdy jsem odcházel s blbým pocitem z předvedeného výkonu a znovu bych tak do toho asi nešel.

Dlouhou dobu jste se věnoval házené, jaký byl Váš největší úspěch v tomto sportu? (Martin Plachý)

S vysokoškolským výběrem Jihočeské Univerzity jsme dvakrát zvítězili na akademických hrách, tam jsem se na výsledku hodně podílel a měl jsem z toho vážně velkou radost. V mládežnických kategoriích se nám s Jiskrou Třeboň podařilo několikrát vyhrát obrovský mezinárodní turnaj Prague Handball Cup. To byly úžasné zážitky a moc rád na toto sportovní období vzpomínám.

Za jaký tým jste hrál dříve a jak Vás to bavilo? (Eliška Věvodová)

Jiskra Třeboň a bavilo mě to strašně moc, dodnes si pamatuji první trénink, první utkání a první vstřelený gól. Rodiče mě i brácha neskutečně podporovali. Zpětně žasnu nad tím, kolik času nám táta obětoval, když nás vozil na tréninky a hodiny čekal, než odtrénujeme, bydleli jsme totiž ve vesnici několik kilometrů od Třeboň. I přesto, že jsem kvůli drobnému vzrůstu nikdy nepatřil mezi klíčové hráče, tak se kolem házené v podstatě točil celý můj svět. Mohla za to bezvadná parta kluků, trenér, který mi byl skvělým vzorem. Proto jsem vydržel až do dospělosti. Třeboň tehdy hrála extraligu, takže mám odehráno asi sedm sezón v nejvyšší lize. Pak přišlo velké zranění kolene a stěhování do Prahy. Když to zrovna zdraví dovolí, tak hraji za tým Sparty, to už je ale jen taková sranda.

Dělal Vám při studiu nebo obecně nějaký sport problém? (Eliška Věvodová)

Gymnastika nebyla silnou stránkou, chyběla mi potřebná síla a pružnost. Na čem jsem se ale doslova protrápil, tak to bylo plavání. Plavat samozřejmě umím, ale šlo o stanovené časové limity, to pro mě bylo peklo. Bazénům se od té doby vyhýbám obloukem.

Chtěl byste ke sportu vést i svoje děti? (Eliška Věvodová) Sport a vše kolem něj je pro dětství a dospívání nesmírně důležité. Naučit se fungovat v kolektivu, naučit se odpovědnosti, umět prohrávat a zažít radost z úspěchů a samotného pohybu. Moc bych si přál a budu se pro to snažit udělat maximum, aby se kluci dostali do klubu s dobrou atmosférou a trenéry. Určitě je chceme vést k všestrannosti.

Baví Vás učit tělocvik? (Patrik Růžička) Určitě v budoucnu utečte z práce, která by vás neměla bavit a naplňovat! Covid na dva roky tělocvik zadupal do země, tento rok nás o tělocvičnu připravila stavba, to samozřejmě člověka moc nenamotivuje, ale učit mě stále baví a doufám, že ještě dlouho bude.

Co děláte poslední dobou ve volném čase? (Patrik Růžička)

Přebaluji, předčítám, koupu, nebo jsem na dětském hřišti. Před půl rokem se nám rodina rozrostla o dalšího syna, takže máme o zábavu postaráno. Veškerý volný čas tak většinou trávím s rodinou a jsem za to moc rád. Když se najde chvilka, tak se rád podívám na nějaký dobrý seriál nebo film.

Měl jste nějaké období, kdy jste byl třeba při těle? (Patrik Růžička)

Naopak, celou sportovní kariéru jsem se marně snažil přibrat. Přes 70 kg jsem se dostal až v prvním roce Covidu, tedy o dost později, než jsem plánoval.

Vedete nějaký sportovní kroužek mimo školu? (Anna Marie Veličková) Před narozením prvního syna jsem několik let působil jako trenér mládeže v Dukle Praha. Moc mě to bavilo, ale stálo to strašně moc času, který jsem chtěl věnovat rodině. Myslím, že se jednoho dne k trénování zase vrátím.

Národní park Bryce Canyon, Utah, USA

Vy jako učitel tělocvik, zeměpisu a také jako otec stiháte všechny svoje aktivity? (otcovství, sport, příprava věcí na výuku)? (Kateřina Filipovská)

Doufám, že ano. Volného času sice příliš mnoho není, ale své učitelské povinnosti, stejně jako otcovské, se snažím plnit, jak jen nejlépe dovedu. Samozřejmě si uvědomuji, že je vždycky co zlepšovat.

Byl jste na střední spíše pilný student nebo rebel? (Kateřina Filipovská)

Ani jedno, ani druhé. Do Třeboň na gymnázium jsem se chtěl dostat především kvůli házené a výsledky tomu odpovídaly. Takže ne rebel, ale sebekriticky musím říct, že jsem byl spíše lajdák.

Chybí Vám Vaši bývalí devátáci? (Kateřina Filipovská)

Shodou okolností jsem měl poslední dva roky pokaždě devátáky, ale je mi jasné, že se ptáš na třídu, do které chodila tvá sestra. Moc rád na ně vzpomínám a držím jim palce, ať jsou úspěšní, ať se dobře rozhodují a především jim přeji pevně zdraví.

Jaký je Váš nejoblíbenější stát a proč? (Filip Gregor)

USA, Indonésie, Japonsko, to byly nezapomenutelná místa a zážitky, za které vděčím mé manželce, která mě k cestování přivedla. Určitě budu chtít v budoucnu objevovat další a další místa. Cestování je vážně skvělá a obohacující záležitost.

Jak dlouho jste tělocvikář? (Filip Gregor)

Učím jedenáctým rokem. Pět let na sousední ZŠ nám. Svobody a nyní šestým rokem zde.

Jaký je Váš nejoblíbenější sportovní tým vůbec? (Ludvík Feygl)

Vůbec žádný takový nemám. Uvědomuji si, že bych měl být jako správný tělocvikář fanatičtější fanoušek, s precizním přehledem ve všech sportech, ale pravdou je, že sportovní výsledky v podstatě nesleduji vůbec. Na Netflixu sleduji seriál z prostředí formule 1, ale ani tam jsem si favorita nenašel.

Proč pořád hraje volejbal? (Ludvík Feygl) Abych to uvedl na pravou míru, tak jsme volejbalu prozatím věnovali dvě vyučovací hodiny. Vzhledem k tomu, že předváděné výkony nemají s volejbalem moc společného, bychom měli tento sport trénovat až do konce školního roku.

Jaké jsou Vaše tři nejoblíbenější filmy? (Martin Horony) V poslední době u nás frčí především dětské seriály (Burákovy povídky, Dračí záchranáři, Anča a Pepík...). Oblíbené filmy asi ani nemám. S chutí se podívám na cokoli, ale už si vybírám, pod 75% v hodnocení na ČSFD nejdu.

Pracoval jste ještě v jiném povolání, než učitel? (Martin Horony) Během studentských let jsem si vyzkoušel několik dlouhodobějších brigád. Pracoval jsem například jako barman, rozvážel jsem noviny, maloval reklamy na lední plochy stadionů a především ve stavebnictví, za tyhle zkušenosti jsem moc rád.

Měl jste někdy zhoršenou známku z chování? Případně za co? (Keisha)

To bych to od rodičů pěkně schytl, nebyla by to pro mě zrovna dobrá reklama. Jako učitelský syn jsem se snažil chovat příkladně. Jednou jsem ale musel na kobereček do ředitelny. Při hodině pěstičských prací jsem vyprovokoval spolužáka, který po mě vzteky hodil kovové hrábě, já se úspěšně uhnul, ale trefily kluka za mnou. Měl přes celé čelo až na temeno v pravidelných intervalech krvavé dírky, v první moment to vypadalo hrozně, ale naštěstí to nakonec bylo jen povrchové a nutno dodat, že jsme se tomu po nějaké době všichni zasmáli.

Děkujeme nejen za rozhovor, ale i za odvahu odpovídat na některé naše zvláštní otázky, za trpělivost během výuky tělocvik, zeměpisu a při doprovodu na různé sportovní akce. Přejeme hodně štěstí do dalších let a vhodné nástupce na Vaše hodiny. 9. C

Národní park Sequoia, Sierra Nevada, USA

Muzeum samurajů, Tokyo, Japonsko

Přísná covidová pravidla a situace nás v letošním roce od účasti v soutěžích **Poháru Věry Čáslavské** odrazovala. S postupným rozvolňováním se však úspěšně vracíme do starých kolejí. Již jsme se stihli zapojit do turnajů v **přehazované** (4. – 5. tř.; 2. místo), **házené** (8. – 9. tř.; 1. místo), **florbalu** (8. – 9. tř., děti I. stupeň, 1. místo), **futsalu** (8. – 9. tř. a 6. – 7. tř.). Do konce roku bychom se rádi zúčastnili soutěží ve volejbalu, fotbalu, přihlášen je McDonald's cup, tedy fotbal pro žáčky prvního stupně, plánovány jsou také atletické soutěže. Starší žáky čeká pražské finále v házené a postup z Prahy 6 uhrály i děti prvního stupně ve florbalu. Držíme palce.

Největší sportovní akcí tohoto roku, a vlastně takovým malým zázrakem, je **uskutečnění lyžařského kurzu**. Tento kurz je nedílnou součástí výuky tělesné výchovy a je určen především pro žáky sedmých ročníků. Každoročně se odehrává v Krkonoších v Peci pod Sněžkou a o výcvik se starají zkušení lektoři z řad učitelů a externí instruktoři lyžování. Tyto kurzy jsou pochopitelně určeny nejen úplným začátečníkům, ale na své si přicházejí i zkušenější jezdci. Sněhu na nás čekalo pozeňnaně, počasí víceméně také přálo, takže pevně věříme, že si téměř osmdesátka účastníků tento pobyt na horách užila.

Na začátku června na nás čeká ještě **sportovní den**, který je určen pro všechny žáky naší školy a který se koná v areálu sportoviště Olymp Centrum sportu Ministerstva vnitra. Děti tak budou moci poměřit síly ve sprintu, nebo třeba ve skoku do dálky a výšky. Budou si moci užít i doplňkových aktivit, které pro ně budou mít připraveni žáci devátých ročníků.

Matěj Měchura

Reprezentace

Tadeáš Rákosník

Ahoj a dobrý den všem, jmenuji se Tadeáš Rákosník, je mi 13 let a chodím na naší škole do třídy 7.A.

Od malička jsem byl velmi živé dítě. Stále jsem někde běhal, skákal, lezl po výškách a podobně. Chvilku jsem nevydržel na jednom místě. S rodiči jsem začal hodně sportovat, naučil jsem se lyžovat, jezdit na kole, začínal jsem s tenisem. V mých 4,5 letech jsem začal chodit na fotbal do blízkého klubu Dukla Praha na Julisku. Rok na to jsem začal chodit ve stejném klubu ještě na atletické tréninky. Sportování se mi začínalo stále víc a víc líbit. Na Dukle jsem trávil 5 – 6 dní v týdnu. V 11 letech se mi fotbalové a atletické tréninky začaly časově překrývat. Dál už časově nešly dělat oba dva sporty. A tak nastalo moje, do té doby zatím největší rozhodnutí, v životě. Musel jsem se rozhodnout - fotbal nebo atletika. Vybral jsem si atletiku. Hlavním důvodem bylo to, že si chci nést výhru, ale samozřejmě i prohru sám. V individuálním sportu jsem viděl větší šance na můj úspěch. Třeba ten pocit, kdy jsem měl na krku 3 zlaté medaile na letošním přeboru Prahy je fakt strašně krásný.

Teď trénuji 3x týdně a k tomu jsou přebory, závody a soutěže. Nejvíce mě baví sprinty 60m, 150m, 300m a částečně i pětiboj. Teď začínám pronikat do skoku o tyči, a zatím trochu bojuji s delšími tratěmi Ale jak říká trenérka: "Všechno chce svůj čas".

Na sportování mě baví ten pohyb na čerstvém vzduchu, to, že kolikrát si myslím, že už nemůžu, ale vždycky se tam ještě dá něco ze sebe dostat a zabojovat, ale taky i bezvadná parta na trénincích.

Zatím jsem vybojoval 5 pohárů a přes 20 medailí. Nejcennější jsou zlaté medaile z přeboru města Prahy a 18.místo na mistrovství ČR v pětiboji.

Jsem také strašně rád, když můžu reprezentovat v jakémkoli sportu naší školu.

Můj cíl je dostat se na Olympijské hry v roce 2032 v Brisbane (a ne jako divák :))..... Tadeáš

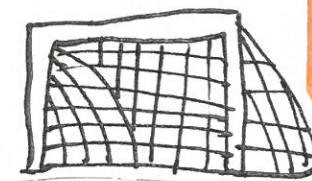

Ondřej Hlubuček

Sportu se věnuji od svých 4 let, kdy jsem poprvé nastoupil na fotbal. Fotbal mě ovšem moc nebavil, a proto jsem v 6 letech skončil s fotbalem a nastoupil na tenis. Tenis jsem hrál až do třetí třídy, kdy jsem nastoupil na házenou do týmu Dukla Praha. Házená mě od začátku hodně chytla. Na začátku jsem chodil pouze na dva tréninky týdně, což se ovšem v průběhu mé kariéry navyšovalo. Dnes chodím na čtyři tréninky týdně a k tomu jezdím každý víkend na zápasy. Házená je velmi kolektivní a tvrdý sport, což je to, co mám na házené rád. Během svoji kariéry jsem potkal plno skvělých lidí, se kterými jsem toho opravdu hodně zažil. Mým největším úspěchem v kariéře bylo asi druhé místo na turnaji v Liberci a také první místo na turnaji v Třeboni. Jsem rád, že jsem si vybral zrovna házenou a doufám, že u ní ještě dlouho zůstanu. Ondřej Hlubuček, 9. B

David Hubička

Mým prvním klubem byla Dukla Praha, ale s míčem jsem si kopal už od mala. Na Dukle jsem strávil 8 let a nyní hraji za pražskou Slavii. Fotbal hraji už 10 let a rád bych to dotáhl do profesionálního fotbalu. David Hubička, 9. A

Emma Martin

Atletice se věnuji už 3 roky. Nejvíce mě baví kratší vzdálenosti jako 60, 100 a 150 metru. Můj největší úspěch byl, že jsem se dostala na MČR a byla jsem přeborkyní Prahy. Běhám za PKS Olymp Praha.

Emma Martin, 8. C

Řešení: a)2., b)1., c) 2., d)3., e)2., f)3., g)2.

**SPORTUJEŠ? Nebo jsi dříve sportoval(a)?
Jak dlouho? Uveď druh sportu.**

1. FOTBAL – 47 žáků (22)
2. ATLETIKA - 42 žáků (12)
3. PLAVÁNÍ – 40 žáků (17)
4. TENIS – 23 žáků (6)
5. - 6. FLORBAL – 22 žáků (5)
VOLEJBAL – 22 žáků (4)
7. GYMNASTIKA – 16 žáků (7)
8. - 9. JEZDECTVÍ – 10 žáků (6)
ORIENTAČNÍ BĚH – 10 žáků (1)
10. STOLNÍ TENIS – 9 žáků (1)
11. - 12. HÁZENÁ – 7 žáků (4)
BĚH – 7 žáků (1)
13. - 15. HOROLEZECTVÍ – 6 žáků (5)
MODERNÍ PĚTIBOJ – 6 žáků (3)
BADMINTON – 6 žáků (1)
16. - 17. LYŽOVÁNÍ – 5 žáků (2)
HOKEJ – 5 žáků (1)
18. - 20. SNOWBOARDING - 4 žáci (3)
BASKET – 4 žáci (1)
KRASOBRUSLENÍ – 4 žáci (1)

TURISTIKA, RAGBY, KRIKET, ŠERM, GOLF, KOLO
– 3 žáci

**VESLOVÁNÍ, LACROSSE, SPORTOVNÍ LUKOSTŘELBA,
SGUASH, SOFTBAL BOULDERING** – 2 žáci

**KAJAK NA DIVOKÉ VODĚ, SURFING, VODNÍ POLO, PARKUR,
STŘELBA, JACHTING, BIKERCROSS, BEACH VOLEJBAL,
AMERICKÝ FOTBAL, WINGUNGU, SLALOM SKING, ŠACHY**
– 1 žák

**BOJOVÉ SPORTY – 8 žáků (4), AIKIDO - 7 žáků (5), KARATE – 7 žáků (1),
JUDO – 6 žáků (2), BOX - 4 žáci (1), TEKVONDO – 3 žáci, THAI BOX – 2 žáci,
JIU-JITSU – 1 žák**

Sokol – 13 žáků (3)

Pravidelně plavu. Nedělám žádný sport, ale snažím se posilovat. Ve volném čase běhám, cvičím pilates. Aktivně běhám a cvičím. ...

Dosáhl(a) jsi nějakých ÚSPĚCHŮ? Jakých?

Máme mezi sebou nejlepší brankáře i střelce zápasů, nejlepší hráče a mistry ligy. Mnozí získali několik medailí, i zlatých. Někteří byli přijati do výběrových skupin ...

V bojových sportech tři z vás získali žlutý pásek, dva bílý, jeden zelený a jeden fialový.

Další ÚSPĚCHY: Hodně TRIKŮ na trampolině i na zemi. Jestli je rybaření považováno za sport, tak 2 trofeje. Naučila jsem se jezdit na kole. Denně cvičím doma 2 roky. Cvičením a stravou jsem zhubla o 20 kg. Dvě trofeje v golfu. Reprezentace kraje. Volejbal - 1. liga v Praze. Geocaching – výhra virtuály. 2. místo v přeběhu překážek, 3. místo v přespolním běhu. 1. místo (holý luk) v Českém lukostřeleckém svazu a tak bychom mohli pokračovat dál ... :-)
Jenže to bychom popsali asi několik stránek, proto jsme vybrali pouze pár z Vašich odpovědí.
Vždyť ÚSPĚCHEM je už to, že SPORTUJETE!

Ankety se zúčastnilo celkem 383 žáků z 20 tříd od 3. do 9. ročníků. Někteří odpovídali anonymně. Čísla v závorkách uvádějí počet žáků věnujících se danému sportu více než 5 let.

**Věnuješ se více TANCI, baletu apod.
Jak dlouho?**

1. TANEC – 29 žákyň (8)
2. BALET – 23 žákyň (6)
3. Latinsko-americké tance – 9 (6)
4. STREET DANCE – 4 (2)
STEP – 4
AEROBIC – 4
5. AKROBATICKÉ tance – 3 (2)
LIDOVÉ TANCE – 3 (2)
6. MODERNÍ TANEC – 2 (2)
CONTEMPORARY – 2

Názvy jsme opsali z vašich opovědí.
Tanci i baletu se věnují i kluci, ale je jich velmi málo, proto jsme použili slovo "žákyň".

**Dosáhl(a) jsi nějakých ÚSPĚCHŮ?
Jakých?**

Několikrát nominace na MČR a několik zlatých medailí v aerobiku. Vystoupení v Semaforu. Několikrát jsem tančila v divadle. Vystoupení s Rosenkou. Vystoupení ve školce a na školní akademii.

Tančím doma, segra mě to učí. Doma u sebe v zamčeném pokoji při hudbě ze spotyfi. Pomalu rozseklá hlava o roh postele.

Mnoho z vás se věnuje SPORTU či TANCI. Na stranách 10, 11 a 21 jsou zveřejněny příběhy jen některých z vás, protože kdybyste je sepsali všichni, byla by z toho možná celá knížka. :-)

KROUŽKY na naší škole:

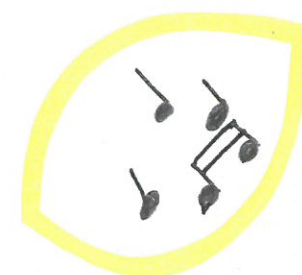
SPORTOVNÍ: FOTBAL – Mgr. Luděk Ullík
FLORBAL – Mgr. Luděk Ullík

Máme u nás umělou horolezeckou stěnu.

TANEČNÍ: Latinsko-americké tance – Iva Langerová

BALET – MgA. Ida Fišerová

Step

Ptali jsme se pedagogů:

Věnovali jste se někdy více nějakému SPORTU?

Jakému, jak dlouho, jak často? Dosáhli jste nějakých ÚSPĚCHŮ?

Máte nějaké nezapomenutelné, zajímavé nebo legrační ZÁŽITKY?

Závodně lyžování - běžky (Schovávala jsem se za stromy, abych byla poslední, a doufala, že to můj tatínek vzdá a příště mě nezapiše na závodní listinu. Vzdal to až po 6 letech.)

Radka Urbanová

Sportuji celkem hodně. Dříve jsem hrála **badminton** a zúčastňovala se i turnajů, ve kterých jsem se občas umístila na bedně. Dnes hodně **běhám** a zúčastňuji se ráda amatérských závodů. Pro zábavu hraju **beach volejbal**.

Barbora Kasinová

Atletika – 4 roky, **Orientační běh** – 2 roky, **Sokol** – 1 rok, **cvičení doma s hudbou** – 10 let (asi hodina denně), **běhání** (4 až 10 km) – 7 let (téměř denně), **aerobik** (2x až 4x týdně) – 5 let, **fitko** – zároveň s aerobikem
Sportovat jsem začala na 2. stupni ZŠ, až jsem se dostala na hlavní budovu, kde byla možnost kroužků pro starší děti. (Naše škola měla totiž 4 budovy, byla největší v okrese.)

2x týdně jsem chodila do kroužku „**Vodní turistika**“. 1x týdně jsme měli sportovní přípravu na turisticko-branné závody a 1x týdně teoretickou přípravu – učili jsme se azimut, uzlovat, poznávat hrady, zámky atd.

V **turisticko-branných závodech** jsme se jako tříčlenné dívčí družstvo umisťovaly v okresních kolech na 1. místě, v krajských většinou do 3. místa. O víkendech jsme jezdili na chaty a podnikali túry do okolní přírody, v létě se chodilo po vyšších horách a sjížděla se nějaká řeka.

2x týdně v kroužku „**Atletiky**“ nás skvělý pan učitel (fyzilář) naučil nejen správné technice lehkootletických disciplín, ale také něco navíc - třeba roznožku přes vysokou švédskou bednu na délku nebo kotouly letmo přes nejvyšší švédskou bednu, ty mě bavily nejvíce! :-). Školu jsme reprezentovali na závodech jako družstvo, já ve skoku dalekém, vysokém, sprintu a štafetě. **Skok daleký** byla moje **NEJ** disciplína!

Na gymnáziu už podmínky ke sportu v podstatě nebyly žádné - ani kroužky, ani školní hřiště a sportovní oddíl Slavoj Bruntál se specializoval jen na různé běhy, na skok daleký se tam žádný trenér nespécializoval, což mě mrzelo. Sportovat jsem však nepřestala, dál jsme chodily s kamarádkou běhat do přírody, dva roky jsem rekreačně běhala po lese s buzolou a mapou v ruce :-). – tedy **orientační běh**, a přitom si sbírala kytičky do herbáře k maturitě.

V jediném kroužku na škole – **Střeleckém** (kam jsem chodila 1 rok), jsem se naučila celkem dobře střílet, což se mi pak hodilo při různých branných závodech, ale také v mém prvním zaměstnání, kdy jsem v tradičním předvánočním turnaji ve střelbě ze vzduchovky porazila kolegu tělocvikáře Dubového, který byl zvyklý po léta vyhrávat. A byl na to dost pyšný! Zlatá putovní diabolka v kabičce od prstýnku však tentokrát putovala ke mně. Příjemné byly i občasně podvečerní projížďky **na kole** z Vrba pod Pradědem do Karlovy Studánky (cca 9 km), zvlášť po dešti, kdy byl vzduch prosycen čerstvou vůní lesa.

Ilona Krejčí

- **Fotbal**, od 5 let, cca 30 let, nepravidelně
- **Florbal**, ještě před 5 lety, cca 5 let, 1 × týdně
- **Minigolf**, pořád hraji, cca 35 let, 1 – 2 × týdně (duben – říjen)
- **Stolní tenis**, občas, nepravidelně
- **Cyklistika**, občas, nepravidelně
- **Turistika**, pořád chodím, cca 35 let, 2 – 3 × za měsíc
- **Běh na lyžích**, občas, nepravidelně
- **Kánoe/Raft**, občas, nepravidelně
- **Kulečník**, pořád hraji, cca 35 let, 1 × týdně (listopad – březen)
- **Plavání**, občas, nepravidelně
- **Kuželky**, od 20 let, cca 3 roky, 1 × týdně (listopad – březen)
- **Metaná**, to mi bylo kolem 30 let, 14 dní intenzivně v červenci, nádherný sport, ale u nás prakticky neznámý (kdysi býval i na olympiádě)
- **Kuličky**, od 26 let, cca 4 roky, 1 × týdně (květen – září)
- **Šachy**, občas, nepravidelně

Luděk Ullík

spoRt

A
N
K
E
T
A

Hokejbal cca 20let; několikanásobný vítěz 1.ligy, **hráč extraligy** pár sezón.

Zážitků je spousta, ale většina je spíše osobních popř. "nezverejnitelných", jenž by lidi neznalé věci či dané situace nezaujaly ... každopádně co se týče sportu, nezapomenutelnými zážitky pro mě bylo **Nagano 1998** a osobní divácká účast na Wimbledonu. *Jaroslav Supek*

Sport, konkrétně **basketbal**, vyplňoval můj veškerý volný čas přes 20 let mého života. Stal se na nějakou dobu i mým zaměstnáním. Přinesl mi hodně skvělých zážitků, možnost cestovat po světě a poznat mnoho lidí. Největším zážitkem byla pro mě účast **na Univerziádě v Izmiru (Turecko) v roce 2005** a podpora mého muže **na OH v Londýně 2012**.

manžel = trenér (poznámka redakce)

Blanka Petrovická

Chodila jsem do **sportovní základní školy**, která byla **zaměřena na atletiku**, ale každý rok jsme absolvovali i gymnastické testy, které byly podmínkou pro postup do dalšího ročníku. Kromě gymnastiky jsme měli povinně každý rok lyžařský kurz, plavání a základy sportovních her.

Vzhledem k tomu, že **atletika** se stala během i po základní škole mým velkým koníčkem, můj třídní učitel se stal mým trenérem a zároveň dobrým kamarádem. Vydržela jsem trénovat a závodit až do doby, kdy jsem se dozvěděla, že s manželem čekám miminko. *Jarmila Supeková*

Věnovali jste se někdy více nějakému TANCI?

Jakému, jak dlouho, jak často?

Dosáhli jste v něm nějakých ÚSPĚCHŮ?

Tanec mě baví, chodila jsem **do tanečních, pokračovacích kurzů**, na střední škole jsem doslova **protancovala** střevíce. Vždy mě bavilo i učitelské vystoupení na naší školní akademii. Při **nacvičování** jsme si s kolegyněmi vždy užily spoustu srandy. *Barbora Kasinová*

Během základní školy jsem chodil na **kroužek country tanců**, vedla jej moje máma, která na škole působila jako vychovatelka ve školní družině. *Matěj Měchura*

Myslím, že k tanci má dost blízko **aerobic** – pohybové i různými tanečními sestavami. Věnovala jsem se mu asi 5 let od doby, kdy k nám dorazil jako nový módní trend a stal se velmi oblíbeným. Využila jsem každou příležitost. Z dvou hodin týdně se brzo stalo 8 hodin (4x dvouhodinovka) + fitko. Moc mě to bavilo! Měla jsem nakročeno na „dráhu“ cvičitelky. Úraz kolena (ne při sportu) s trvalými následky však tyto moje vyhlídky ukončil. (Udělala jsem si tedy alespoň cvičitelský průkaz Zdravotní tělesné výchovy.)

I když jsem byla po čase zázračně uzdravena, k aerobiku jsem se už nikdy nevrátila. *Ilona Krejčí*

Taneční kroužek – 3 roky *Anonym*

Bavil vás ve škole TĚLOCVIK?

Tělocvik mě bavil, protože jsme měli skvělého učitele. *Ota Bažant*
Nebavil, raději jsem měla výtvarku a matematiku. *Radka Urbanová*
50% *Luděk Ullík*

Bavil velmi... I díky velice chápavému učiteli Tv, jenž podporoval soupeření chlapců mezi sebou v různých sportech a netrval na mnou nenáviděné gymnastice... + díky tomu, že Tv byla spojená dvouhodinovka. *Jaroslav Supek*

Ano, pokud se nešplhalo a neskákalo přes kozu. *Anonym*

Moc ne, protože nebyla pořádná rozcvička, ani makačka. Na gymplu už to bylo lepší. Jeden školní rok jsem měla možnost sama učit tělesnou výchovu dívky od 5. do 9. ročníku a protože jsem byla mladinká, a tudíž dělala skoro všechno s nimi, pořádně jsem si to užila!

Ilona Krejčí

Tělesná výchova mě na škole vždy bavila, chodila jsem do sportovní základní školy.

Jarmila Supeková

Tělocvik mě ve škole vždy bavil, mám ráda každý pohyb. Jen dnes už bych asi bednu spíše přelezla než přeskočila. :-)

Blanka Petrovická

taneC

T
E
L
O
C
V
I
K

Poprvé na vodě

Na první vodáckou výpravu po Dunaji s oddílem „Vodní turistiky“ mě máma nepustila, měla o mě strach. Sama několik let závodila ve vodním slalomu a Dunaj se jí zdál pro mě příliš nebezpečný. Nepomohlo ani moje přemlouvání, že budu mít přece na sobě korkovou vestu! A tak jsem si musela ještě rok počkat.

O dalších prázdninách se sjížděla řeka Hron. Pět dní jsme podnikali túry v Nízkých Tatrách a pak jsme konečně vyrazili na vodu. Byla jsem úplným nováčkem. Každá kánoe má svého háček, sedícího vpředu, a kormidelníka, sedícího vzadu. Háček má za úkol hlásit kormidelníkovi, kde je jaký kámen, aby loď nenarazila. Já jsem byla samozřejmě háček a můj spolužák Miloš byl kormidelník. Tak jsme vypluli.

První den ... pohoda. Druhý den na naši loď naložili dvě přepravky plné různých lahviček i jiných potřebných věcí pro nás všechny. Vyplováme! Jako vzorný háček hlásím: „Napravo velký kámen!“ ... Miloš nereaguje „Miloši, napravo velký kámen!!!“ ... Stále neraguje. „Napravo...“ Řach! Naše loď najela přímo na ten kámen! Dno se prorazilo a loď začala naplňovat voda. Ostatní nám přispěchali na pomoc, naskákali do vody a snažili se „zachraňovat“ různé lahvičky, aby neuplavaly nadobro. Já jen bezmocně sledovala, jak do mého lodního pytle, který jsem si ten den pořádně neuzavřela, proudí malým otvorem voda. Bylo mi jasné, co to znamená! Žádná věc uvnitř totiž nebyla v sáčku, ani spacák!

Ta chladná letní noc byla nezapomenutelná! Třásla jsem se ve stanu zimou a myslím, že jsem vůbec nespala. Další den musel Miloš i s poškozenou lodí cestovat vlakem a mě přeřadili ke zkušené o dva roky starší kormidelnici Marcelce. Po pár minutách plavby říká: „Zaber! No, tak zaber!“ A já s překvapením zjistila, že jsem do té doby nevědomě pádlo jen namáčela do vody! Miloš to vůbec nezjistil, takže to všechno odedřel sám! Já jsem se jenom vezla! A možná už byl z toho tak unavený, že ani nevnímal, když jsem mu hlásila: „Napravo velký kámen!“

Od chvíle, kdy jsem začala skutečně pádlovat, mě začala plavba bavit.

Byla jsem také pokřtěna coby vodáčka úderem pádla (byl to spíš dotyk) a politím vodou s bahnem. :-)

Ztracené v lese

Začátkem září jsme se čtyři holky z 5. třídy, členky turistického oddílu, vydaly na tradiční akci „Vrbenskou padesátku“. My děti jsme měly trasu kratší než dospělí, do 20 km.

Brzy ráno jsme tedy vyrazily s baťůžkem (svačinou, pitím, pláštěnkou i mapou) a samozřejmě dobrou náladou na plánovanou trasu.

Po cestě jsme si povídaly o všem možném i nemožném, občas jsme odbočovaly z trasy, abychom sbíraly houby. Bylo jich tam spousta! ... Nasbíraly jsme jich celou tašku! Jenže! Ztratily jsme se!

Žádný mobil s navigací, žádná buzola, jen mapa ... Když šli nějakí lidé kolem, zeptaly jsme se jich na cestu a vždy se samozřejmě vydaly tím směrem, který nám poradili. Až jsme po určité době potkaly někoho jiného, poslal nás přesně opačným směrem. To se párkrát opakovalo a my se tomu vždycky strašně smály. Stále jsme ještě vtipkovaly ...

Hodiny ubíhaly, tašku hub už jsme dávno vysypaly a my zjistily, že jsme se ztratily úplně. Hluboký les se starými holými, ve větru vrzajícími stromy, nikde ani živáčka ... jen my. Betonové bunkry z 2. světové války - pozůstatek Maginotovy linie. Smích už nás nadobro přešel. Toužily jsme už být zpátky. Pak nás napadlo na jeden z buků vylézt a podívat se, zda v dálce něco nezahledneme - jako když Jeníček z pohádky O perníkové chaloupce vyleze na strom s nadějí, že zahlédne nějaké světýlko. Holky mě tedy vysadily na střešku jednoho z buků ... Podařilo se!!! V dálce bylo vidět malinké domečky. Snažily jsme se rozpoznat, zda je to právě to naše městečko! A bylo! Vydaly jsme se tedy tím směrem průsekem lesa z prudkého kopce dolů. ...

Organizátoři akce už čekali jen na nás. Měly jsme se vrátit kolem oběda a teď už bylo po 17. hodině!

Nikdo nám nic nevyčítal, všichni byli rádi, že jsme se vrátily zpět v pořádku.

Tento velmi zestručněný příběh mi několikrát posloužil jako vděčné téma slohových prací. *Iлона Krejčí*

Půdní vestavba školy začala před necelým rokem během letních prázdnin.

Výuka v těchto nových prostorách se plánuje již od začátku školního roku 2022/23.

Jak se to tu změnilo od naší poslední návštěvy 26. 11. 2021 (viz minulé číslo), můžete posoudit sami.

Nové učebny větší i menší pro výuku jazyků, knihovna, keramická dílna, kabinety ... *Foto: 8. 4. 2022*

Výtah – bezbariérový přístup pro ty, kteří to budou potřebovat! :-). Už se TĚŠÍME na dokončení! :-)

JÁ A KONĚ

Začala jsem na koních jezdit, když mi byly pouhé 3 roky. Chodila jsem vždy v pátek a někdy i v sobotu. První kůň, na kterém jsem jezdila, byla klisna Sandy. Teď před nedávnem umřela a byla jsem z toho moc smutná. Přestala jsem chodit na koně, protože jsem měla nemocnou nohu.

JAK SE MÁ STARAT O KONĚ

Najdříve ho musíte vyhřebelcovat a potom vyškrábat z kopyt kamení, protože to koně bolí při chůzi, jako když se mi pod nehet zasekne tříška. Toto čištění koně je nutné dělat před a po jízdě. Je to hodně moc zdoluhavý proces, ale musíš to dodělat.

JAK SE JEZDÍ NA KONI

Na začátku se držíš madel na sedle. Jako pokročilejší dostaneš sedlo s třmeny a uzdečku. Pamatuj, že učení nepadají z nebe, ale padají z koně.

TANCI - modernímu a baletu,

jsem se začala věnovat od 4 let.

V týmovém tanci jsem nedávno získala za **Klasiku zlatou medaili** a v **Moderním tanci bronzovou** v pražské soutěži **Czech dance masters**, kde jsem reprezentovala **taneční školu Emotion**.

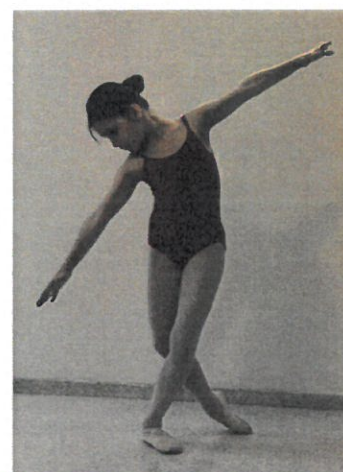
Eva Heresová, 9 let

Já a Sandy

Výbava pro jezdce

Adam Břešťál, 9 let

Začátkem druhé třídy jsem začal hrát **fotbal** ve fotbalovém klubu **SK Aritma PRAHA**. Chodí tam se mnou moji spolužáci: Tonda, Matěj a Tobík. Trénujeme 3x týdně (út, čt, pá). Přes zimu občas trénujeme v hale, ale většina tréninků je na trávě nebo na umělce. Trénujeme za každého počasí. Letní soutěž hrajeme na trávě a zimní turnaje se hrají v nafukovacích halách. Občas jezdíme po turnajích, kde hrajeme o medaile. Máme modré a oranžové dresy. Fotbal nás moc baví.

Anna Sekerka, 8 let

Narodila jsem se ve Švýcarsku a miluji turistiku:

- Pěší (od prvních kroků)
 - Vysokohorskou (od 5 let)
 - Lyžařskou (lyže od 4, běžky od 6 let)
 - Cykloturistiku (od 3 let)
- Také se věnuji již od školky různým druhům tance a plavání.

Matěj Kunc 9 let

- Fotbal - 3 roky
- Box - 1 rok
- Parkour - půl roku
- BÝVALÉ**
- Plavání - 3 roky
- Tenis - 2 roky
- VOLNÝ ČAS**
- Snowboarding
- Bruslení
- Cyklistika
- Střelba
- Dřevorubecké sporty**

Tonda Havel 9 let

- Plavání - 7 let
- Sokol - 2 roky
- Aletická příprava - 2 roky
- Florbal - 2 roky
- Kroužek lezení - 1 rok
- Fotbal - 2 roky do dnešního dne

Bavilo mě všechno. Dnes hrají fotbal. Ve volném čase jezdím na kole a v zimě lyžuji!

Daniel Sonlajtner, 9 let

Když mi bylo 5 let, začal jsem hrát fotbal za SK Střešovice. Každou sobotu nebo neděli jsme měli turnaje, občas i když pršelo. A jednou jsme vyhráli zlatou medaili. Fotbal jsem hrál dva roky.

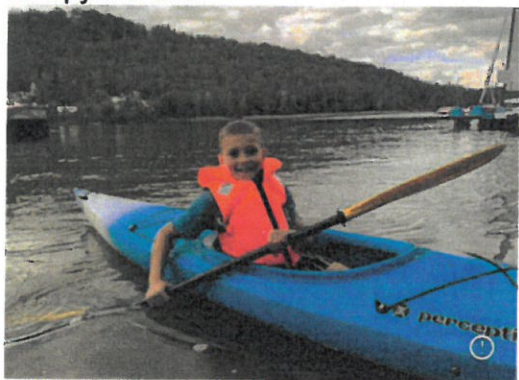
Na kole jezdím od svých tří let. Když mi bylo 6 let, začal jsem závodně jezdit za Bikrosclub Řepy. Už dva roky se mnou jezdí i mladší bráška.

Před rokem jsem začal jezdit i Bike Trial. Párkrát jsem měl trénink s mým kamarádem Vaškem Kolářem, který je mnohanásobný mistr České republiky, Evropy a světa.

Také se mi líbí jezdit na ostrov Štvanice, kde je BMX park.

Na Máchově jezeře rád jezdím na kajaku.

V zimě rád jezdím na lyžích, o jarních prázdninách se rád zúčastňuju závodů. Jezdím od svých 4 let. Už jsem zkusil snowboard, asi se mi to líbí víc než lyžování.

Od svých 5 let pro zábavu jezdím na skateboardu.

Před rokem jsem zkusil jezdit na surfu, moc se mi to líbilo.

Velice rád plavu, od svých 5 let se rád potápím do hloubky, rád zkoumám mořský svět. Stal jsem se od svých 7 let rybářem, ryby si rád prohlížím a pak pouštím zpátky. Jako další sporty se mi líbí házená, ping-pong, parkour.

Max Háša, 14 let

V 5 letech jsem začal chodit na Atletiku (2x týdně), ale v po nástupu do školy jsem s ní přestal.

1 zlatá medaile, 2 stříbrné medaile a 1 bronzová medaile - BK Divoká Šárka (nejmladší žáci)

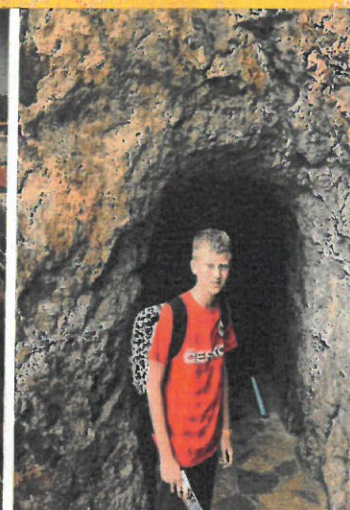
Od malička plavu a od 4 let do 7 let jsem chodil plavat Bazén Strahov (1x týdně).

Plavání se ve volném čase věnuji dodnes.

Od 10 let jsem začal chodit na fotbal (do naší školy) až do minulého školního roku.

Fotbalu je věnuji ve volném čase, ale i na TV (tělesné výchově).

Moje další zájmy jsou jízda na kole, na koloběžce, běh a geocaching.

Naše Příběhy

Mariana Kratochvílová

Vše to začalo normální návštěvou veřejného kluziště. Můj táta hrával hokej a chtěl, abych se naučila bruslit. Rodiče se rozhodli mě přihlásit do školičky bruslení na Nikolajce. Ano, vůbec mi to nešlo a dokonce jsem se trenérky bála. Dnes už mám na ni jiný názor.

Po roce ve školičce jsem přešla k trenérce, která trénovala starší děti. Začala jsem se učit těžší věci a pak najednou přišel zvrát, jela jsem na první závody. Tak začala moje závodní kariéra. Bylo to těžké, ale to mi nevadilo. Nemohla jsem chodit ven s kamarádkama, místo toho jsem jela na trénink.

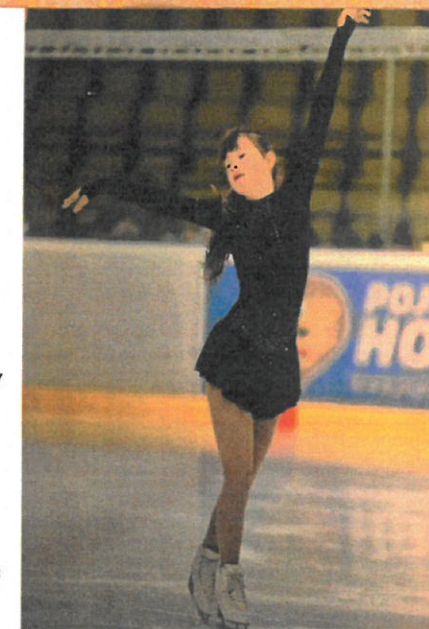

Přestože jsem bruslila každý den, někdy přišel neúspěch.

Ne vždy jsem stála na stupni vítězů. Nikdo nechápal, jak se můžu radovat třeba ze 4. místa, ale já spíš hodnotím a raduju se, že jsem přijela na led a před porotou udělala vše správně.

A pocit, že jezdím před diváky, mě postrkuje k tomu, abych se pořád zlepšovala.

Mariana Kratochvílová, 6. B

Pokračování ze str. 10 a 11.

KVIZ

a) V jakém městě se odehrála první olympiáda?

1. Řím
2. Athény
3. Praha

b) V jakém roce vyhrála Česká republika zlato v hokeji na olympiádě?

1. 1998
2. 1999
3. 2000

c) Jaké jsou dva nejznámější fotbalové kluby v Praze?

1. Dukla a Aritma
2. Sparta a Slavia
3. Bohemians a Vyšehrad

d) Který sport není na letní olympiádě?

1. Ragby
2. Fotbal
3. Florbal

e) Který Čech má nejvíce olympijských medailí?

1. Jaromír Jágr
2. Věra Čáslavská
3. Martina Sáblíková

f) Jak se jmenuje nejznámější pochod kolem Prahy?

1. Praha - Chomutov
2. Plzeň - Klatovy
3. Praha - Prácheň

g) Jaký sport nemůžeme provozovat na naší škole?

1. Fotbal
2. Moderní pětiboj
3. Judo *Tonda Havel, 3. B*

Správné odpovědi najdeš na str. 11

Poznáš, kdo to JE?

Možnosti:

Páni učitelé:

Matěj Měchura
Petr Vyhnal
Jaroslav Supek

Paní učitelky:

Barbora Kasinová
Radka Urbanová
Monika Macháčková
Jarmila Supeková
Ilona Krejčí

Řešení najdeš na str. 16

Obrázek + poč. písmeno jména
Ve fotogalerii školního časopisu
na webových stránkách školy.

Hádej, kdo to je?

Má ráda italskou kuchyni.
Pochází z vesnice Středočeského kraje.
Původně chtěla studovat medicínu.
Ráda vyučuje hrou ve skupinách.
Nemá děti, ale jinak jich má hodně.

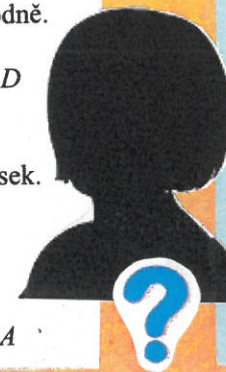
Učí na 2. stupni.

Maximilián Háša, 8. D

Má ráda kočky a kávičku.
Má jméno z obojetných souhlásek.
Píše krátké zápisky.
Má ráda jahody.
Má dvě sestry.

Učí na 1. stupni.

Eva Heresová, 4. A

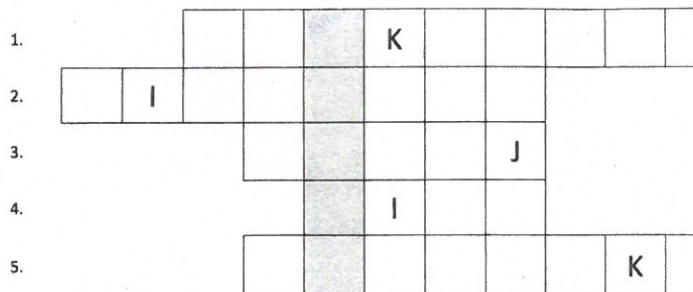

Poznámka v ŽK: „Vyrušuje v hodině angličtiny, bohužel jen česky.“

Víte, co znamená zkratka ČD na většině vlaků?
Čekám dlouho. Adam Břešťál, 3. B

Maminka napomíná Pepička:
„Co děláš tak dlouho v té skříni?“
„Poslouchám kabáty!“ 7. A (upraveno redakcí)

Jsou tři kamarádi netopyři. Dva z nich visí
hlavou dolů a jeden je obrácen hlavou nahoru.
„Ty, nevíš, co se mu stalo?“
„Asi omdlel.“ Anonym

1. Jiný název pro košíkovou
2. Bezkontaktní míčový sport hraný pálkou
3. Zimní kolektivní sport
4. Místo kde se boxuje
5. Základní sportovní odvětví

Adam Kunc, 3. B

Redakční TÝM:

Eva Heresová, 4. A, Daniel Sonlajtner, 3. C, Anna Sekerka, 3. C, Max Háša, 8. D,
Matěj Kunc, 3. B, Antonín Havel, 3. B, Adam Břešťak, 3. B
Vedoucí redakce: Ilona Krejčí

Výtvarná práce na první straně: Karolína Krzystková, 6. C
Výtvarná práce na poslední straně: Elizaveta Karaseva, 6. C
Ilustrace: Daniel Sonlajtner, 3. C
Nadpisy: Anna Sekerka, 3. C

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme VŠEM, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli do našeho časopisu: obzvláště dětem, které napsaly svůj sportovní životní příběh, třídám i třídním učitelům za spolupráci v anketě, pedagogům za jejich větší i menší příspěvky ...

Za dlouhodobou SPOLUPRÁCI - převážně výtvarnou, paním učitelkám: Mgr. Pavle Dočkalové a Mgr. Kláře Effenbergerové.

Za tvalou PODPORU a ochotnou SPOLUPRÁCI panu řediteli Mgr. Otovi Bažantovi a panu zástupci ředitele Mgr. Markovi Hlubučkovi.
Také VŠEM, KDO nám FANDÍ! :-)

V příštím, tak trochu HUMORNĚ laděném
8. čísle EN se malinko dotkneme také HISTORIE ...
Budeme slavit 3. narozeniny! :-)

HODNĚ KRÁSNÝCH ZÁŽITKŮ o prázdninách!
Odpočiňte si od školy! Plno úspěchů ve sportu a ve vašich koníčkách
přeje za redakci Max Háša.